

har anført med Hensyn til Præsterne, er et Punkt, som nøje maa overvejes, inden man paalægger dem en Forpligtelse uden at give dem nogen Erstatning derfor.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, idet jeg henstiller til Overvejelse særlig de Punkter, som jeg her har beskæftiget mig med.

Falbe-Hansen: Det foreliggende Forslag har to Formaal, det ene et statistisk, det andet et administrativt. Befolkningsstatistikken her i Landet, som jo er den vigtigste Del af Statistikken, hviler paa et Grundlag, som er ordnet for halvandet Hundrede Aar siden. Dette Grundlag er summariske Skemaer, der udfyldes efter Kirkebøgerne og derefter indsendes. Disse Skemaer ere ikke længere hensigtsmæssige, paa Grundlag af dem kan der ikke længere tilvejebringes en tidssvarende Statistik, fordi de ere i stive, bestemte Former, saa at de kun kunne tillade en enkelt Art af Bearbejdelse. Det, man derfor ønsker — og det er et Ønske, som har været næret i lang Tid, i det mindste i den hel Menneskealder har der baade af Statistisk Bureau og af private Statistikere været næret Ønske om at faa en Forandring i dette Forhold —, er individuelle Oplysninger om hvert enkelt Tilfælde, altsaa Udskrifter af Kirkebøgerne paa Blanketter for de enkelte Fødsler, Dødsfald og Ægteskaber. Ved saaledes at individualisere Oplysningerne i Stedet for at faa dem skematisk ordnede, opnaar man den Fordel, at man kan variere undersøgelsen efter den stillede Opgave. Efter denne nye Ordning kan man saaledes ved Dødsfald beregne en fuldstændig Dødelighedstavle, og man kan beregne den ikke alene under eet, men for de forskellige Samfundsklasser. Det har selvfølgelig stor Interesse og praktisk Betydning for forskellige Forhold, jeg skal saaledes nævne Livsforsikring, idet det derefter vil blive muligt at beregne Præmien nøjagtigere og for hver enkelt Klasse, for hver enkelt Art af Forsikring. Men ogsaa i anden Henseende vilde det være af stor Betydning at kunne tilvejebringe en saadan Statistik, idet man vil være i Stand til at følge alle de sociale Bevægelser, der give sig Udtryk i Fødsler, Dødsfald og Ægteskaber. Det har, som sagt, længe været et Ønske fra Statistikerens Side at faa disse Oplysninger tilvejebragte, og det vil være muligt gennem den i det foreliggende Forslag foreslaaede Ordning i Forbindelse

med en Resolution udstedt af Kultusministeriet under 16. Juni 1911.

Paa Statistikkens Vegne vil jeg rette en Tak til den højtærede Kultusminister, fordi han har gennemført denne betydningsfulde Reform. Jeg bør dog tilføje, at en væsentlig Del af Æren herfor tilkommer det ærede 6te Medlem for København (Brandes), som i sin Egenskab af Finansminister gav Stødet til en Reform paa dette Punkt. Det er ikke alene i statistisk Henseende, at Reformen er af Betydning, den har ogsaa Betydning for Administrationen, for det daglige Liv i en Mængde Forhold. Reformen gaar jo nemlig ud paa at omordne de nuværende Kirkebøger, saaledes at de, som Ministeren med Rette udtalte, komme til at udgøre et fuldstændigt borgerligt Register, der fuldt vil kunne træde i Stedet for de i Udlandet kendte Civilstandsregistre. Man vil altsaa faa fyldigere og nøjagtigere Oplysninger, og navnlig vil det blive lettere at finde Oplysningerne. Jeg tror derfor, at man fuldt kan anbefale dette Lovforslag. Jeg tror ogsaa, man maa erkende, at den Maade, hvorpaa Reformen er ført ud i Livet gennem Forslaget, er saa at sige paa alle Punkter rigtig og hensigtsmæssig. Dog maa jeg erkende, at de Indvendinger, der fremkom fra den ærede foregaaende Taler, forekom mig i det væsentlige berettigede, baade hans Bemærkninger om § 2 og navnlig, hvad han omtalte med Hensyn til Forholdet overfor Præsterne. Ikke saa meget dette, at de faa forøget Arbejde; for vel faa de mere Arbejde, men det Arbejde, der kommer til, er rent mekanisk Arbejde, Skriverarbejde, og paa den anden Side ville de slippe for et Arbejde, som i det mindste for mange af de gejstlige Funktionærer er ubehageligt, nemlig at udfylde Skemaerne. Det er ikke saa let at udfylde Skemaerne paa rette Maade, og det slippe de for. Ulejligheden tror jeg altsaa ikke er saa meget forøget ved Forslaget. Derimod maa jeg erkende, at Vederlaget er blevet formindsket, og det forekommer mig betænkeligt at foretage en saadan Formindskelse i Præsternes Indtægt. Om det end ikke er store Tal, her er Tale om, er det dog altid noget. Det forekommer mig unødvendigt, at den første Attest skal udstedes gratis. Den højtærede Minister vil ganske vist delvis give Erstatning derfor ved at forhøje Betalingen for de senere Attester, men det er tvivlsomt, om det vil hjælpe. Netop fordi Betalingen forhøjes, vil man